

Bruksela, 3 maja 2019 r.
(OR. en)

8995/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0100 (NLE)

AELE 26
SM 2
AGRI 238
MI 406
UD 130

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	30 kwietnia 2019 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2019) 207 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Współpracy powołanego na mocy Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino w odniesieniu do przepisów mających zastosowanie do produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych oraz w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 207 final.

Załącznik: COM(2019) 207 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.4.2019 r.
COM(2019) 207 final

2019/0100 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Komitetu ds. Współpracy powołanego na mocy Umowy w sprawie współpracy i unii
celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino
w odniesieniu do przepisów mających zastosowanie do produkcji ekologicznej
i znakowania produktów ekologicznych oraz w odniesieniu do ustaleń dotyczących
przywozu produktów ekologicznych**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Współpracy powołanego na mocy Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino w odniesieniu do przepisów mających zastosowanie do produkcji ekologicznej, znakowania produktów ekologicznych oraz ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino

Umowa w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino (zwana dalej „Umową”) ma na celu ustanowienie unii celnej między stronami i wspieranie wszechstronnej współpracy między nimi, aby w ten sposób przyczynić się do rozwoju społeczno-gospodarczego w San Marino i do pogłębienia stosunków obu stron Umowy. Umowa weszła w życie w dniu 1 kwietnia 2002 r.

2.2. Komitet ds. Współpracy UE–San Marino

Zadaniem Komitetu ds. Współpracy UE–San Marino jest zarządzanie Umową i zapewnienie jej prawidłowego wykonania. W skład komitetu wchodzi przedstawiciele Komisji (wspomagani przez delegatów z państw członkowskich) i przedstawiciele Republiki San Marino. Decyzje podejmowane są za porozumieniem. W okresie od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca każdego roku przewodniczącym komitetu jest przedstawiciel Komisji, natomiast w drugiej połowie każdego roku funkcję tę sprawuje przedstawiciel Republiki San Marino.

2.3. Planowany akt Komitetu ds. Współpracy UE–San Marino

Na kolejnej sesji Komitet ds. Współpracy UE–San Marino ma przyjąć decyzję w sprawie przepisów mających zastosowanie do produkcji ekologicznej, znakowania produktów ekologicznych oraz ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych („planowany akt”).

Zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym Komitet ds. Współpracy zamierza skorzystać z pisemnej procedury przewidzianej w art. 6 załącznika I do decyzji zbiorczej (decyzja nr 1/2010 Komitetu ds. Współpracy UE–San Marino z dnia 29 marca 2010 r.¹).

Celem planowanego aktu jest ustanowienie między stronami Umowy obowiązujących przepisów UE dotyczących produkcji ekologicznej, znakowania produktów ekologicznych oraz ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych.

Doprecyzowanie przepisów umożliwi San Marino prawidłowe stosowanie dorobku prawnego UE i wznowienie wymiany handlowej produktami ekologicznymi w UE. Co więcej, UE będzie mogła dodać San Marino do zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego („system TRACES”). Od października 2017 r., w myśl rozporządzenia (WE) nr 2016/1842, wystawianie i zatwierdzanie elektronicznych świadectw kontroli (wymaganych do dopuszczenia produktów przywożonych do swobodnego obrotu w Unii) jest dozwolone wyłącznie za pośrednictwem systemu TRACES. Wcześniej takie świadectwa były wystawiane wyłącznie w formie papierowej.

¹ Dz.U. L 156 z 23.6.2010, s. 13.

Planowany akt umożliwi ponadto władzom San Marino przyjmowanie decyzji w obszarze objętym zakresem tego aktu i wydawanie komunikatów w przypadkach, w których odnośne przepisy odwołują się do decyzji lub komunikatów państw członkowskich UE.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Umowa między UE i San Marino wymaga od San Marino stosowania części dorobku prawnego UE objętych zakresem Umowy, w formie mającej zastosowanie na terytorium UE, o ile jest to konieczne dla należytego funkcjonowania Umowy. Umowa przewiduje, że Komitet ds. Współpracy doprecyzuje obowiązujące przepisy, w tym przepisy dotyczące jakości. Aby zagwarantować pewność prawa i wspierać należyte funkcjonowanie unii celnej ustanowionej na mocy Umowy, konieczne jest obecnie doprecyzowanie obowiązującego dorobku prawnego dotyczącego produkcji ekologicznej, znakowania produktów ekologicznych oraz ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych. Niniejszy projekt decyzji Komitetu ds. Współpracy UE–San Marino przewiduje takie doprecyzowanie przepisów.

Odnośne części dorobku prawnego (ze zmianami i poprawkami) obejmują:

- rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych²;
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008³ ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007; oraz
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008⁴ ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich.

Doprecyzowanie, w drodze decyzji Komitetu ds. Współpracy, umożliwi San Marino prawidłowe stosowanie dorobku prawnego UE, wznowienie wymiany handlowej produktami ekologicznymi w UE, a UE pozwoli z kolei dodać San Marino do systemu TRACES (zob. sekcja 2.3).

Umowa UE–San Marino ma na celu wspieranie wszechstronnej współpracy między stronami Umowy, pogłębienie ich stosunków oraz przyczynienie się do rozwoju społeczno-gospodarczego w San Marino. Doprecyzowanie przepisów, które mają obowiązywać względem produktów ekologicznych, pozwoli San Marino na wymianę handlową tymi produktami i tym samym pogłębi szczególne stosunki UE z San Marino, jak przewidziano w art. 8 TUE i deklaracji nr 3 dotyczącej tych postanowień.

Wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości, gdyż jego celem jest doprecyzowanie zastosowania w państwie niebędącym członkiem UE przepisów obowiązujących w sektorze

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

³ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1).

⁴ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25).

rolnictwa ekologicznego, ustanowionych na szczeblu UE. Cel ten nie może być osiągnięty przez państwa członkowskie.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty mające skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego regulujących dany organ oraz instrumenty, które nie mają mocy wiążącej na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁵.

4.1.2. Zastosowanie w przedmiotowej sprawie

Komitet ds. Współpracy UE–San Marino jest organem ustanowionym na mocy Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino.

Akt, który Komitet ds. Współpracy ma przyjąć, jest aktem mającym skutki prawne.

Planowany akt ma skutki prawne opisane poniżej.

Umowa między UE i San Marino wymaga od San Marino stosowania części dorobku prawnego UE objętych zakresem Umowy, w formie mającej zastosowanie na terytorium UE, o ile jest to konieczne dla należytego funkcjonowania Umowy.

Umowa przewiduje, że Komitet ds. Współpracy doprecyzuje obowiązujące przepisy, w tym przepisy dotyczące jakości. Aby zagwarantować pewność prawa i wspierać należyte funkcjonowanie unii celnej ustanowionej na mocy Umowy, konieczne jest obecnie doprecyzowanie obowiązującego dorobku prawnego dotyczącego produkcji ekologicznej, znakowania produktów ekologicznych oraz ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych. Projekt decyzji Komitetu ds. Współpracy przewiduje takie doprecyzowanie przepisów.

Doprecyzowanie przepisów umożliwi San Marino prawidłowe stosowanie dorobku prawnego UE i wznowienie wymiany handlowej produktami ekologicznymi w UE. Co więcej, UE będzie mogła dodać San Marino do zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego („system TRACES”).

Od października 2017 r., w myśl rozporządzenia (WE) nr 2016/1842, wystawianie i zatwierdzanie elektronicznych świadectw kontroli (wymaganych do dopuszczenia produktów przywożonych do swobodnego obrotu w Unii) jest dozwolone wyłącznie za pośrednictwem systemu TRACES. Wcześniej takie świadectwa były wystawiane wyłącznie w formie papierowej.

⁵ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C 2014, 2258, pkt 61–64.

Planowany akt umożliwi władzom San Marino podejmowanie decyzji w obszarze objętym zakresem tego aktu i wydawanie komunikatów w przypadkach, w których odnośne przepisy odwołują się do decyzji lub komunikatów państw członkowskich UE.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych Umowy.

Proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Merytoryczna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii należy zająć stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w przedmiotowej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do rolnictwa.

Rozporządzenia, które są przedmiotem planowanego aktu (rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 i rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 i 1235/2008), opierają się na art. 43 TFUE (dawny art. 37 TWE).

Materialną podstawą prawną dla decyzji, której dotyczy wniosek, jest zatem art. 43 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną decyzji będącej przedmiotem wniosku powinien być zatem art. 43 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PRZEWIDYWANEGO AKTU

Decyzja Komitetu ds. Współpracy UE–San Marino będzie miała skutki prawne wskazane w pkt 4.1.2., dlatego należy ją opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po jej przyjęciu.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Współpracy powołanego na mocy Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino w odniesieniu do przepisów mających zastosowanie do produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych oraz w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino⁶ („Umowa”) została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady 2002/245/WE⁷ i weszła w życie w dniu 1 kwietnia 2002 r.
- (2) Zgodnie z art. 7 ust. 2 Umowy Komitet ds. Współpracy ma doprecyzować przepisy rozporządzeń dotyczących jakości.
- (3) Komitet ds. Współpracy ma przyjąć decyzję w sprawie obowiązujących w ramach Umowy przepisów prawa Unii, dotyczących produkcji ekologicznej, znakowania produktów ekologicznych oraz ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych.
- (4) Należy określić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w Komitecie ds. Współpracy, gdyż doprecyzowanie obowiązujących przepisów prawa Unii poprawi pewność prawa między stronami Umowy i umożliwi prawidłowe funkcjonowanie unii celnej między Unią i San Marino.
- (5) W związku z tym konieczne jest doprecyzowanie przepisów Unii mających zastosowanie do produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych: rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007⁸ oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008⁹ i (WE) nr 1235/2008¹⁰. Ponadto należy określić niezbędne ustalenia

⁶ Dz.U. L 84 z 28.3.2002, s. 43.

⁷ Decyzja Rady 2002/245/WE z dnia 28 lutego 2002 r. w sprawie zawarcia Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino oraz Protokołu do Umowy w następstwie rozszerzenia z dnia 1 stycznia 1995 r. (Dz.U. L 84 z 28.3.2002, s. 41).

⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

⁹ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej

dotyczące przywozu produktów ekologicznych, a także procedurę, której należy przestrzegać w sytuacji, gdy Unia przyjmuje nowe przepisy prawa w zakresie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych, mające wpływ na odniesienia do obowiązujących przepisów i przyjętych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Współpracy powołanego na mocy umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Współnotą Gospodarczą a Republiką San Marino, opiera się na projekcie aktu Komitetu ds. Współpracy załączonym do niniejszej decyzji.

Przedstawiciele Unii w ramach Komitetu ds. Współpracy mogą uzgodnić niewielkie zmiany do projektu aktu, bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1).

¹⁰ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25).